

Ac. 1692.

673

Laul,

mis

Jakobi kogodusse õppetaja

Vrausti herra

Friedrich August Hörschelmann

50ne aastase trui ja armsa ammeti üllespidamisese
auuks ja mälestusseks

f a a b l a u l d u b

19^{nemat} Septembril 1848.

Tallinnas,

trükkitud Lindworsi kirjadega.

1848

Von dem Ehstländischen Evangelisch-Lutherischen Consistorio wird hierdurch attestirt, daß in vorliegender Schrift nichts wider die Grundsätze der Augsburgischen Confession enthalten ist.

Reval, Dom, den 17. August 1848.

Dr. Christian Rein,
Vice-Präsident.

Nr. 676.

(L. S.)

Ehr. Heinr. Hörschelmann,
Consist. Secrs.

Ist zu drucken erlaubt worden.

Im Namen der Civil-Oberverwaltung in den
Ostsee-Provinzen,

Ehstl. Govts.-Schuldirector Baron v. Rossillon,
Censor.

673

Kolmainus Jummal
 Kule meie palwed!
 Tulle ja täida
 So pühha kooda!
 Pühhitse isse
 Ka sedda päwa;
 Siin sulle tome
 So nimme auuks
 Au, kitus, tänno ja Halleluja.

Misil: „Balwage!“ on meie Poja,
 ehk: Amen, Jeesus Kristus ellab.

1. Halleluja! hellisego
 Meist tänno, kitus üllestousto!
 So armo eest nüüd tänname;
 Sure pühha laulo heäled
 Meist kuulda olgo, sago käed
 Ka kofko pandud palwele,
 Sind Jeesust tännama,
 Et olled hoidnud ja
 Meile armsast
 Omma sullast,
 Kes truište
 Meid kutsnud sinno armule.

2. Kellel janno Jesu järrel
 Siin olli, ja naad ollid laial,
 Ta helde heäl on kutsnud keik:
 „Tulge Jesu jure, rahwas,
 „Teil armo palk on walmis taewas,
 „Seäl on se õige rahho paik.
 „Oh tulge, kuulge nüüd,
 „Ma hüan keiki teid,

„Mored, wannad,
„Ja armule,
„Keik truiste
„Ja otab teie järrele.

3. Halleluja! õnne päwad
On need, mis meie silmad näwad,
Kes siin weel alles ellame;
Wennad, õed, kummardagem
Ja Jesust Kristust üllendagem,
Kes meid keik pattust lunnastand!
Liik'matta kaljo peäl
On Jesus seädnuud teäl
Omma fullast,
Kes truiste
Ja kindlaste
Meid hüüdnuud Jesu armule.

4. Amen! Hosianna, tänno
Meist pattustest sul Jesus! sago,
Kes sinno surmast ello saan'd;
Sinno werri on meid peästnuud,
Keik armo õnnistust meil saatnuud,
Meid omma pärris rahwaks tein'd.
Oh wõtta ohwriks nüüd
Keik meie süddamed,
Et keik jäme
Immanuel!
Se pohja peäl
So ommad nüüd ning iggawest.
